

ข้าราชการครูมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับศิษย์ผิวดินหรือไม่ ?

นายธีระศักดิ์ ภัททิยากุล นิติกรชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๑

กรณีตัวอย่างที่นำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ ถือเป็นอุทาหรณ์ที่ดีสำหรับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องระมัดระวังที่จะไม่ประพฤติปฏิบัติตนให้ผิดระเบียบวินัยของข้าราชการโดยเฉพาะ “ความสัมพันธ์ฉันชู้สาว” ในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่แล้วย่อมถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีโทษถึงขั้นไล่ออกจากราชการ โดยเฉพาะข้าราชการครูที่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ดังเช่นกรณีตัวอย่างดังต่อไปนี้ ข้าราชการครูถูกร้องเรียนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนักเรียนหญิง ทั้งที่ตนเองมีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้วจนนักเรียนหญิงตั้งครรภ์ เมื่อหน่วยงานราชการต้นสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ข้าราชการครูคนดังกล่าวจึงนำคดีมาฟ้องศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ โดยอ้างว่าบันทึกประจำวันของผู้เสียหายไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจไม่ได้ระบุว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวในวัน เวลา และสถานที่ใดและเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ได้ดำเนินคดีเรื่องนี้แต่อย่างใด

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผิดปกติวิสัยสำหรับวิญญูชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงขั้นไล่ออกจากราชการจะไม่ยินยอมตรวจสอบสารพันธุกรรม (DNA) เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายเลือดเพื่อพิสูจน์ถึงความบริสุทธิ์ของตน และจากคำให้การของผู้เสียหายและพยานหลักฐานที่สนับสนุนเชื่อมโยงสอดคล้องต่อกัน จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้เสียหายในขณะกำลังศึกษาและไม่รับผิดชอบ จึงฟังได้ว่ามีมูลความจริงและหาจำเป็นที่จะต้องถึงขนาดระบุว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว ในวัน เวลา และสถานที่ใดบ้าง ดังนั้น การมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการฐานกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง) จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๖๕/๒๕๕๙)

คดีนี้จึงไม่เพียงจะใช้เป็นอุทาหรณ์ที่ดีสำหรับ “ข้าราชการครู” ที่จะต้องดำรงตนให้อยู่ภายใต้กรอบระเบียบวินัยและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ไม่ประพฤติตนหรือกระทำการใด ๆ อันไม่เหมาะสมต่อวิชาชีพอันจะนำมาซึ่งการกระทำที่เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงถึงขั้นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ และอาจมีความผิดและต้องรับโทษทางอาญาในฐานะความผิดเกี่ยวกับเพศฐานพรากผู้เยาว์หรือฐานกระทำอนาจารหรือฐานข่มขืนกระทำชำเราแล้ว ข้าราชการประเภทอื่นซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ได้รับการยอมรับนับถือจากประชาชนทั่วไปยังสามารถนำคดีนี้มาเป็นอุทาหรณ์ให้ต้องระมัดระวังไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยและจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนอย่างเคร่งครัด ... ครับ !

